

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/1799**z dne 7. oktobra 2016****o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z vzporejanjem bonitetnih ocen zunanjih bonitetnih institucij za kreditno tveganje v skladu s členom 136(1) in (3) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka člena 136(1) ter tretjega pododstavka člena 136(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Določbe v tej uredbi so tesno povezane, saj obravnavajo vzporejanje ocen kreditnega tveganja, razen tistih, ki so dodeljene pozicijam v listinjenju. Za zagotovitev skladnosti med tistimi določbami, ki bi morale začeti veljati istočasno, ter za olajšanje celovitega pregleda in enotnega dostopa do določb za tiste, za katere te obveznosti veljajo, je zaželeno vse izvedbene tehnične standarde, ki jih zahteva Uredba (EU) št. 575/2013 v zvezi z vzporejanjem ocen kreditnega tveganja, razen tistih, ki so dodeljene pozicijam v listinjenju, združiti v eno samo Uredbo.
- (2) Člen 136(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 zahteva, da se za vse zunanje bonitetne agencije (v nadaljnjem besedilu: ECAI) določi, kateri stopnji kreditne kakovosti iz oddelka 2 navedene uredbe ustrezajo zadevne bonitetne ocene ECAI („vzporejanje“). ECAI so bonitetne agencije, ki so registrirane ali certificirane v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ali centralne banke, ki izdajajo bonitetne ocene in so izvzete iz uporabe navedene uredbe.
- (3) Nekateri podobni izrazi in koncepti, ki se uporabljajo v Uredbi (ES) št. 1060/2009 in v Uredbi (EU) št. 575/2013 lahko povzročajo nesporazume. „Bonitetna ocena“ je izraz, ki se v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 uporablja tako za „oznake“ različnih kategorij ocen ECAI kot za dodelitev takšne ocene določeni postavki. Vendar točki (h) in (a) člena 3(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009 jasno razlikujeta med tema dvema konceptoma z uporabo izrazov „bonitetna kategorija“ oziroma „bonitetna ocena“. Ker je ta dva koncepta treba uporabljati ločeno in zaradi komplementarnosti obeh uredb, bi bilo treba, da bi se izognili zmedi, uporabljati natančnejšo terminologijo iz Uredbe (ES) št. 1060/2009.
- (4) Ker člen 4(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009 kreditnim institucijam in investicijskim podjetjem dovoljuje uporabo bonitetnih ocen v regulativne namene samo, če jih izdajo bonitetne agencije s sedežem v Uniji, ki so registrirane ali certificirane v skladu s to uredbo, bi morale vzporejanje bonitetnih ocen ECAI zajemati bonitetne ocene, ki so skladne z opredelitvijo bonitetne ocene iz točke (a) člena 3(1) te uredbe. Nadalje, glede na to, da se v skladu s členom 136 Uredbe (EU) št. 575/2013, vzporejanje zahteva za vse ECAI, pri čemer opredelitev le-teh iz člena 4(1)(98) navedene uredbe vključuje tudi bonitetne ocene, ki jih pripravijo centralne banke, izvzete iz uporabe Uredbe (ES) št. 1060/2009, bi morale vzporejanje bonitetnih kategorij ECAI zajemati tudi takšne bonitetne ocene. Uredba (EU) št. 575/2013 prepoveduje uporabo bonitetnih ocen za nekatere razrede sredstev (kot je lastniški kapital) v okviru standardiziranega pristopa. Kar zadeva ocenjevanje kolektivnih naložbenih podjetij (v nadaljnjem besedilu: KNP) s stalnim donosom, bi bilo zato treba v vzporejanje bonitetnih ocen ECAI zajeti samo tiste, ki so odvisni zgolj od kreditne kakovosti osnovnih sredstev.

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah (UL L 302, 17.11.2009, str. 1).

- (5) Cilj vzporejanja je dodelitev ustreznih uteži tveganja iz Uredbe (EU) št. 575/2013 bonitetnim kategorijam ECAI. Zato bi moralo biti pri vzporejanju mogoče opredeliti ne le relativnih razlik glede tveganja, ampak tudi absolutne ravni tveganja vsake bonitetne kategorije, s čimer bi se zagotovile ustrezne ravni kapitala v okviru standardiziranega pristopa.
- (6) Glede na širok razpon metodologij, ki jih uporabljajo ECAI, sta objektivnost in doslednost metodologij vzporejanja ključna vidika tako za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev za institucije kot tudi za pošteno obravnavo ECAI. Zato je treba pri pripravi pravil o uporabi kvantitativnih in kvalitativnih dejavnikov in njihovi primerjavi s primerjalno vrednostjo izhajati iz prejšnjega regulativnega okvira, in sicer Dela 3 Revidiranih smernic o priznavanju zunanjih bonitetnih agencij z dne 30. novembra 2010, da bi se zagotovil nemoten prehod na vzporejanje iz te uredbe. To bi prav tako zagotovilo skladnost z mednarodnimi standardi iz tega področja, kar se odraža v Prilogi 2 sporazuma „Basel II: Mednarodno približevanje merjenja kapitalske ustreznosti in kapitalskih standardov: spremenjeni okvir – celovita različica“ iz junija 2006.
- (7) Opredelitve neplačila, ki jih uporabljajo ECAI, se lahko razlikujejo od tiste, ki je določena v členu 178 Uredbe (EU) št. 575/2013, kar se odraža v Uredbi (ES) št. 1060/2009 in Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/2⁽¹⁾. Vseeno bi bilo treba za zagotovitev, da splošna raven kapitala, ki je potreben za zunanje ocenjene izpostavljenosti, ni spremenjena, za namene te uredbe kot opredelitev neplačila uporabiti vrste neplačil, uporabljene za umerjanje primerjalnih vrednosti iz točke (c) člena 136(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (8) Vzporejanje mora biti razumljeno kot ujemanje bonitetnih kategorij ECAI z regulativno lestvico, določeno za bonitetne namene. Zato bi se moralo obravnavati kot ločen koncept od tega, kar mora Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) zagotoviti v obliki poročila v skladu s členom 21(4b) Uredbe (ES) št. 1060/2009, da se vlagateljem omogoči enostavna primerjava vseh bonitetnih ocen, ki obstajajo v zvezi s posameznim ocenjenim subjektom. Prav tako za namene te uredbe vzporejanje ne pomeni vzporejanj, ki se razvijejo znotraj drugih okvirov, kot je bonitetni okvir Eurosistema, saj lahko ti delujejo v skladu z različnimi metodologijami in opredelitvami.
- (9) Za vsak zadevni sklop bonitetnih kategorij (bonitetna lestvica) bi bilo treba izvesti drugačno vzporejanje. Kadar je bonitetna lestvica ECAI enaka za razrede izpostavljenosti, se vzporejanje ne bi smelo razlikovati, da se zagotovi razlikovanje uteži tveganja po razredih izpostavljenosti, določenih z Uredbo (EU) št. 575/2013. Kadar ima ECAI več bonitetnih lestvic, bi bilo treba pri vzporejanju upoštevati razmerje, ki ga ECAI vzpostavi med njimi.
- (10) Nenaročene bonitetne ocene iz točke (x) člena 3(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009 bi bilo treba vključiti v vzporejanje ECAI, če je te ocene mogoče uporabljati za regulativne namene v skladu s členom 4(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009 in je Evropski bančni organ (EBA) potrdil, da se po kakovosti ne razlikujejo od naročenih bonitetnih ocen te ECAI v skladu s členom 138 Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (11) Pri pripravi vzporejanja bi bilo treba uporabiti tako kvantitativne kot kvalitativne dejavnike, pri čemer se kvalitativni dejavniki upoštevajo na drugi stopnji, kot in kadar so potrebni, zlasti pa kadar kvantitativni dejavniki ne zadostujejo. Posledično bi kvalitativni dejavniki morali prispevati k pregledovanju, popravljanju in izboljševanju vsakršnega začetnega vzporejanja, opravljenega na podlagi kvantitativnih dejavnikov, kadar je takšen pregled upravičen in potreben. Ta dvostopenjski pristop je potreben, da se prispeva k objektivnosti vzporejanja in za zagotovitev, da vzporejanje dejansko predstavlja ujemanje bonitetnih kategorij ECAI z regulativno lestvico, ki je bila opredeljena za bonitetne namene.
- (12) Potreben je za preprečitev neprimerne večjega oškodovanja tistih ECAI, ki zaradi njihovega nedavnega vstopa na trg predložijo omejene kvantitativne informacije, da se bonitetna vprašanja uravnotežijo z vprašanji trga. Zato bi bilo treba zmanjšati pomembnost kvantitativnih dejavnikov za izpeljavo vzporejanja. Vzporejanje bi bilo treba posodobiti vsakič, kadar je to potrebno, da se upoštevajo kvantitativne informacije, zbrane po začetku veljavnosti te uredbe.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2 z dne 30. septembra 2014 o dopolnitvi Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov za predstavitev informacij, ki jih bonitetne agencije dajo na voljo Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge (UL L 2, 6.1.2015, str. 24).

- (13) Stopnja neplačil, povezano s postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, bi bilo treba šteti za najbolj reprezentativen kvantitativni dejavnik ter bi jo bilo treba izračunati iz podatkov o neplačilu za takšne postavke. Kadar ni na voljo dovolj podatkov o neplačilu za takšne postavke, bi bilo še vedno treba izračunati okvirno oceno stopnje neplačil na podlagi mnenja zadevnega ECAI in vseh dokazov o neplačilu, povezanih s postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, za katero se izvaja vzporejanje.
- (14) Pri izračunu stopnje neplačil je treba izpolniti nekatere zahteve za zagotovitev, da vse ECAI dobijo primerljiv rezultat. Na primer, stopnja neplačil mora biti merjena za obdobje treh let, da se omogoči opazovanje večjega števila neplačil, kadar je tveganje zelo nizko, ter mora upoštevati umike, da se prepreči podcenjevanje tveganja. Poleg tega ne bi smel vključevati niti ocen javnega sektorja niti ocen izdaje, glede na redek pojav neplačil za prvo vrsto ocen ter da se prepreči pristranski izračun stopenj neplačila v korist izdajateljem z visokim številom izdaj tako, da se zanje uporabijo ocene izdaje.
- (15) Stopnje neplačil bi bilo treba izračunati za vsako bonitetno kategorijo, kolikor je to mogoče za dolgoročno in kratkoročno opazovalno obdobje. Prvo bi moralo dati podlago za vzporejanje, medtem ko bi moralo slednje zagotoviti zgodnje opozorilo glede morebitnega povečanja ali zmanjšanja ravni tveganja bonitetne kategorije. Kadar ni na voljo zadostno število bonitetnih ocen, bi bilo zaradi visoke stopnje negotovosti glede izračuna kratkoročnih stopenj neplačil treba izračunati le dolgoročne stopnje neplačil. V tem primeru bi kvalitativni dejavniki morali zagotoviti opozorilo o morebitnem povišanju ravni tveganja bonitetne kategorije.
- (16) Opredelitev neplačila, kot jo je določila ECAI za izračun stopnje neplačila v zvezi s postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, je ključni element vzporejanja. Zaradi strožje opredelitve neplačila so stopnje neplačil lahko višje v primerjavi z drugimi manj strogimi opredelitvami neplačila. Zato bi bilo treba oceniti učinek opredelitve neplačila na izračun stopnje neplačila, da se zagotovi pravilno vzporejanje.
- (17) Kadar je na voljo le malo podatkov o neplačilih, bi bilo treba pri vzporejanju upoštevati časovno obdobje, upoštevano v bonitetni kategoriji, da se zagotovi skladnost po vseh ECAI. Torej, kadar je bilo izbrano kratkoročno obdobje, lahko nekatere postavke izpolnjujejo pogoje za določeno raven tveganja. Vendar lahko te iste postavke predstavljajo precej drugačno raven tveganja, če se ocenijo za triletno obdobje, izbrano za izračun stopnje neplačila. Ta dejavnik mora biti priznan in ustrezno upoštevan pri vzporejanju.
- (18) Pomen bonitetne kategorije in njen relativen položaj znotraj bonitetne lestvice bi morala biti zlasti koristna, kadar ni na voljo nobenega kvantitativnega dejavnika in je vzporeditev sosednje bonitetne kategorije znana. V ta namen bi bilo treba stopnje kreditne kakovosti karakterizirati v smislu vidikov, kot so sposobnost izdajatelja, da izpolni svoje finančne obveznosti, njegova občutljivost na gospodarske razmere ali njegova bližina statusu neplačnika.
- (19) Prav tako bi bilo treba upoštevati splošne dejavnike tveganja postavk, ki se jim dodeli bonitetna kategorija. Velikost in stopnja razpršenosti dejavnosti postavk, katerim se dodeli bonitetna kategorija, bi se morali šteti za pomembna kazalnika njihovega profila osnovnega tveganja. Prav tako bi moralo biti mogoče kot kvalitativne dejavnike obravnavati druga merila kreditne kakovosti, dodeljena postavkam iste bonitetne kategorije, da se posredujejo dodatne informacije glede neplačil znotraj zadevne bonitetne kategorije. Pomembnost, objektivnost in zanesljivost različnih meril kreditne kakovosti bi bilo treba previdno analizirati, preden se začnejo uporabljati za namene vzporejanja.
- (20) Za zagotovitev skladnosti z mednarodnimi standardi bi bilo treba za namene vzporejanja uporabiti primerjalne vrednosti dolgoročnih in kratkoročnih stopenj neplačil, navedene v dokumentu: „Basel II: Mednarodno približevanje merjenja kapitalne ustreznosti in kapitalskih standardov: spremenjeni okvir – celovita različica“ iz junija 2006. Vendar bi bilo treba zagotoviti natančnejša pravila, da se upošteva raznolikost ECAI, ki trenutno delujejo na trgu EU in katerih stopnje neplačil lahko precej odstopajo od vzorca mednarodnih ECAI, ki je podlaga za trenutno primerjalno vrednost. Natančnejše, dolgoročno primerjalno vrednost bi bilo treba opredeliti v smislu intervalov in tako priznati, da je lahko s posamezno stopnjo kreditne kakovosti združljivih več vrednosti.
- (21) Bonitetne kategorije bi bilo treba sprva vzporediti v stopnjo kreditne kakovosti na podlagi primerjave njihove dolgoročne stopnje neplačila z dolgoročno primerjalno vrednostjo in informacij, ki jih zagotovijo kvalitativni dejavniki.

- (22) V skladu z drugim pododstavkom člena 136(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 bi bilo treba ustreznost vzporejanja pogosto pregledati, ker se lahko dolgoročna stopnja neplačila spremeni in postane reprezentativna za različno stopnjo kreditne kakovosti. V ta namen bi bilo treba nedavne kratkoročne stopnje neplačil, ki se ugotovijo znotraj bonitetne kategorije, redno primerjati z njihovimi zadevnimi kratkoročnimi primerjalnimi vrednostmi („raven spremljanja“ in „sprožitvena raven“). Kršitev kratkoročnih primerjalnih vrednosti dve leti zapored lahko kaže na poslabšanje standardov ocenjevanja, kar lahko pomeni, da je nova osnovna dolgoročna stopnja neplačila reprezentativna za manj ugodno stopnjo kreditne kakovosti. Ta pokazatelj bi bil bolj relevanten, kadar se krši sprožitvena raven, ne pa ravni spremljanja. Predvsem bi lahko ena sama postavka v neplačilu, povezana z najvišjimi bonitetnimi kategorijami, sprožila možnost pregleda vzporejanja, dodeljenega ECAI, ki je ocenila postavko.
- (23) Revidirane osnutke izvedbenih tehničnih standardov bi bilo treba predložiti, kadar so potrebni, da se novo ustanovljene ECAI vključi v vzporejanje.
- (24) Ker je ves čas treba spoštovati Uredbo (EU) 575/2013, je treba izvajanje vzporejanja nenehno spremljati.
- (25) Ta uredba temelji na osnutkih izvedbenih tehničnih standardov, ki so jih Komisiji skupaj predložil EBA, ESMA in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) (evropski nadzorni organi).
- (26) Komisija je 29. marca 2016 Skupni odbor evropskih nadzornih organov seznanila s svojim namenom, da potrdi osnutek izvedbenih tehničnih standardov s spremembami, da bi zagotovila ravnovesje med stabilnim bonitetnim pristopom in potrebo po izogibanju nadaljnji koncentraciji na že tako zelo koncentriranem trgu bonitetnega ocenjevanja, na katerem prevladujejo tri velike ECAI s skupnim tržnim deležem približno 90 %. Komisija je v svojem obvestilu poudarila zlasti potrebo po preprečitvi, da bi se po treh letih samodejno uporabilo konzervativnejše vzporejanje za vse ECAI, ki niso izdelale dovolj ocen in ne glede na kakovost njihovih ocen, saj pri takšnem pristopu obstaja nevarnost nastanka regulativne ovire za vstop na trg, prav tako tudi ogroža konkurenčni položaj manjših/novejših ECAI zgolj zato, ker ne pripravijo toliko ocen kot večje uveljavljene agencije. V svojem uradnem mnenju z dne 12. maja 2016 je Skupni odbor evropskih nadzornih organov potrdil svoje prvotno stališče in ni ponovno predložil izvedbenih tehničnih standardov, spremenjenih v skladu s predlaganimi spremembami Komisije.
- (27) Za zagotovitev ravnovesja med stabilnim bonitetnim pristopom in konkurenco na trgu bonitetnega ocenjevanja bi se v osnutku izvedbenih tehničnih standardov morale spremeniti določbe, ki lahko neprimerno bolj škodujejo manjše/novejše ECAI zaradi njihovega nedavnega vstopa na trg, zlasti določbe v zvezi z uporabo konzervativnejše obravnave v primeru omejenih podatkov in samodejnim začetkom veljavnosti novega vzporejanja z letom 2019 ter določba v zvezi s pregledom vzporejanja in razpredelnicami vzporejanja, ki bodo veljavne od leta 2019.
- (28) EBA, ESMA in EIOPA so izvedle odprta javna posvetovanja o osnutkih izvedbenih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirale morebitne s tem povezane stroške in koristi ter zaprosile za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ – mnenje interesne skupine za vrednostne papirje in trge, ustanovljene v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ – in mnenje interesne skupine za zavarovanja in pozavarovanja, ustanovljene v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ –

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

KVANTITATIVNI DEJAVNIKI, KVALITATIVNI DEJAVNIKI IN PRIMERJALNA VREDNOST

POGLAVJE 1

Kvantitativni dejavniki

Člen 1

Kvantitativni dejavniki vzporejanja bonitetne kategorije

Kvantitativni dejavniki iz točke (a) člena 136(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 so kratkoročne in dolgoročne stopnje neplačil, povezane s postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, kot je določeno v členih 2 do 6.

Člen 2

Postavke, ki se uporabljajo za izračun kvantitativnih dejavnikov

Izračun stopenj neplačil iz člena 1 za vsako bonitetno kategorijo se izvede izključno na podlagi postavk, ki jim je zunanja bonitetna agencija (ECAI), za katero se izvaja vzporejanje, dodelila isto bonitetno kategorijo, če te postavke izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

- (a) pripadajo „bonitetnim ocenam gospodarskih družb“ iz točke (a) člena 3 Delegirane uredbe (EU) 2015/2 in se dodeljujejo glede na izdajatelja;
- (b) dodeli se jim eno od naslednjega:
 - (i) naročena bonitetna ocena;
 - (ii) nenaročena bonitetna ocena, ki izpolnjuje zahteve iz člena 138 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Oddelek 1

Izračun kvantitativnih dejavnikov za bonitetno kategorijo, kadar je na voljo dovolj bonitetnih ocen

Člen 3

Ugotavljanje, ali je na voljo dovolj bonitetnih ocen

1. Za izračun kratkoročne stopnje neplačil se število postavk, katerim ECAI, za katero se izvaja vzporejanje, dodeli isto bonitetno kategorijo, šteje za zadostno, kadar postavke izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

- (a) jih je dovolj glede na zaznan profil tveganja bonitetne kategorije, pri čemer je pokazatelj število postavk, ki predstavljajo inverz primerjalne vrednosti dolgoročne stopnje neplačila za bonitetno kategorijo, kot je navedeno v točki (a) člena 14;
- (b) so reprezentativne za najnovejšo skupino postavk, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija.

2. Za izračun dolgoročne stopnje neplačil se število postavk, katerim ECAI, za katero se izvaja vzporejanje, dodeli isto bonitetno kategorijo, šteje za zadostno, kadar je na voljo najmanj deset najnovejših kratkoročnih stopenj neplačil, kot so navedene v odstavku 1.

Člen 4

Kratkoročne stopnje neplačil za bonitetno kategorijo, kadar je na voljo dovolj bonitetnih ocen

1. Kadar je na voljo dovolj bonitetnih ocen glede na člen 3(1), se kratkoročne stopnje neplačil iz člena 1 izračunajo na način, ki je opisan v odstavkih 2 do 5.

2. Kratkoročne stopnje neplačil za bonitetno kategorijo se izračunajo za triletno obdobje kot količnik, pri čemer:
 - (a) imenovalec predstavlja število postavk, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, prisotnih na začetku časovnega obdobja;
 - (b) števec predstavlja število postavk iz točke (a), ki so v neplačilu pred koncem časovnega obdobja.
3. Postavke, ki se umaknejo pred koncem časovnega obdobja in niso v neplačilu, prispevajo le k imenovalcu kratkoročnih stopenj neplačil iz točke (a) odstavka 2 s 50-odstotno utežjo. Vsaka postavka, za katero obstaja dokaz, da je bila umaknjena pred neplačilom, se šteje za postavko v neplačilu.
4. Postavke se štejejo za postavke v neplačilu, ki se vključijo v števec iz točke (b) odstavka 2, kadar pride do enega izmed naslednjih dogodkov:
 - (a) vloga za stečaj ali prisilna uprava, zaradi česar bo verjetno prišlo do neplačila ali zamude pri plačilu pogodbeno zavezujočih plačil za servisiranje dolga;
 - (b) neplačilo ali zamuda pri plačilu pogodbeno zavezujočega plačila obresti ali glavnice, razen če so plačila izvršena v pogodbeno dovoljenem obdobju odloga;
 - (c) zamenjava problematičnih obveznosti (distressed exchange), če ponudba pomeni, da bo vlagatelj prejel nižjo vrednost od obljubljenega glede na prvotne vrednostne papirje;
 - (d) ocenjeni subjekt je zaradi svojega finančnega stanja pod pomembnim regulativnim nadzorom.
5. Kratkoročne stopnje neplačil se vsake pol leta izračunajo za vsako razpoložljivo skupino postavk, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, in sicer 1. januarja in 1. julija vsakega leta.

Člen 5

Dolgoročna stopnja neplačil bonitetne kategorije, kadar je na voljo dovolj bonitetnih ocen

1. Kadar je na voljo dovolj bonitetnih ocen v skladu s členom 3, se dolgoročna stopnja neplačil iz člena 1 izračuna v skladu z odstavki 2 do 4.
2. Dolgoročna stopnja neplačil se izračuna kot tehtano povprečje vsaj 20 najnovejših kratkoročnih stopenj neplačil, izračunanih v skladu s členom 4(1). Če se razpoložljive kratkoročne stopnje neplačil razprostirajo čez daljše obdobje in so pomembne, se uporabijo kratkoročne stopnje neplačil za to daljše obdobje. Kadar je na voljo manj kot 20 kratkoročnih stopenj neplačila, izračunanih v skladu s členom 4(1), se oceni preostale kratkoročne stopnje neplačila, da se dobi 20 kratkoročnih stopenj neplačila.
3. Za pripravo tehtanega povprečja iz odstavka 2 kratkoročne stopnje neplačila, izračunane v skladu s členom 4, zajemajo zadnje obdobje recesije. To obdobje recesije obsega semester ali več negativnih stopenj rasti bruto domačega proizvoda na glavnih geografskih območjih, na katera se nanašajo ocenjene postavke.
4. Za pripravo tehtanega povprečja iz odstavka 2 velja naslednje:
 - (a) kratkoročne stopnje neplačila, izračunane v skladu s členom 4(1), se tehtajo glede na število postavk, določenih v točki (a) člena 4(2);
 - (b) ocenjene kratkoročne stopnje neplačil se tehtajo glede na ocene števila postavk, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija in so prisotne na začetku časovnega obdobja.

Uteži zagotovijo ustrezno zastopanost let recesije in let brez recesije v celotnem gospodarskem ciklu.

Oddelek 2

Izračun kvantitativnih dejavnikov bonitetne kategorije, kadar ni na voljo dovolj bonitetnih ocen

Člen 6

Uporabljene postavke in dolgoročna stopnja neplačil za bonitetno kategorijo, kadar ni na voljo dovolj bonitetnih ocen

Kadar ni na voljo dovolj bonitetnih ocen iz člena 3, se dolgoročna stopnja neplačil iz člena 1 izračuna v skladu z naslednjim:

- (a) temelji na oceni dolgoročne stopnje neplačila, ki jo zagotovi ECAI, povezane z vsemi postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, v skladu s točko (a) člena 136(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) ocena iz točke (a) se dopolni s številom postavk, ki so v neplačilu in ki niso v neplačilu, katerim bonitetno kategorijo dodeli ECAI, za katero se izvaja vzporejanje.

POGLAVJE 2

Kvalitativni dejavniki

Člen 7

Kvalitativni dejavniki vzporejanja bonitetne kategorije

Kvalitativni dejavniki iz točke (b) člena 136(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 so:

- (a) opredelitev neplačila, ki jo uporablja ECAI, kot je navedeno v členu 8;
- (b) časovno obdobje bonitetne kategorije, ki ga upošteva ECAI, kot je navedeno v členu 9;
- (c) pomen bonitetne kategorije in njen relativen položaj znotraj bonitetne lestvice, ki jo določi ECAI, kot je navedeno v členu 10;
- (d) kreditna kakovost postavk, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, kot je navedeno v členu 11;
- (e) ocena, ki jo zagotovi ECAI, dolgoročne stopnje neplačila, povezane z vsemi postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, v skladu s točko (a) člena 136(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, kot je določeno v členu 12;
- (f) razmerje, ki ga vzpostavi ECAI („notranje vzporejanje“), kadar je na voljo, med na eni strani bonitetno kategorijo, ki je predmet vzporejanja, in na drugi strani drugimi bonitetnimi kategorijami, ki jih pripravi ista ECAI, kadar je vzporejanje za slednje kategorije že določeno v skladu s to uredbo, kot je navedeno v členu 13;
- (g) vse ostale zadevne informacije, ki lahko opišejo stopnjo tveganja, ki ga izraža bonitetna kategorija.

Člen 8

Opredelevitev neplačila, ki jo uporablja ECAI

Vrsta dogodkov, ki jih ECAI upošteva pri ugotavljanju, ali je postavka v neplačilu, se primerja s tistimi, ki so določene v členu 4(4), pri čemer se uporabljajo vsi razpoložljivi podatki. Kadar primerjava pokaže, da ECAI ni upoštevala vseh takšnih vrst neplačil, se kvantitativni dejavniki iz člena 1 ustrezno prilagodijo.

Člen 9

Časovno obdobje bonitetne kategorije

Časovno obdobje, ki ga je ECAI upoštevala za dodeljevanje bonitetne kategorije, je ustrezen pokazatelj, ali je stopnja tveganja te bonitetne kategorije vzdržna skozi časovno obdobje iz člena 4(2).

Člen 10

Pomen in relativen položaj bonitetne kategorije

1. Pomen bonitetne kategorije, ki jo določi ECAI, se določi glede na značilnosti sposobnosti izpolnjevanja finančnih obveznosti, kot se odraža v postavkah, katerim se dodeli takšna bonitetna kategorija, ter natančneje glede na stopnjo njene občutljivosti na gospodarske razmere in bližino nezmožnosti izpolnjevanja obveznosti.
2. Pomen bonitetne kategorije se primerja s pomenom, določenim za vsako stopnje kreditne kakovosti, kot je določeno v členu 15.
3. Pomen bonitetne kategorije se obravnava v kombinaciji z njegovim relativnim položajem v okviru bonitetne lestvice, ki jo določi ECAI.

Člen 11

Kreditna kakovost postavk, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija

1. Kreditna kakovost postavk, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, se določi ob upoštevanju vsaj njihove velikosti in stopnje razpršenosti njihovih poslovnih dejavnosti po tržnih sektorjih ter stopnje njihove geografske razpršenosti.
2. Uporabijo se lahko različna merila kreditne kakovosti, pripisane postavkam iste bonitetne kategorije, kolikor je to primerno, da se dopolnijo informacije, ki jih zagotavljajo kvantitativni dejavniki iz člena 1, kadar so zanesljiva in relevantna za vzporejanje.

Člen 12

Ocena dolgoročne stopnje neplačila, ki jo določi ECAI, povezana s vsemi postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija

Ocena dolgoročne stopnje neplačila, ki jo določi ECAI, povezana z vsemi postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna kategorija, se upošteva za namene vzporejanja, če je le ustrezno utemeljena.

Člen 13

Notranje vzporejanje bonitetne kategorije, ki ga določi ECAI

Ustrezna stopnja kreditne kakovosti drugih bonitetnih kategorij, ki jih je pripravila ista ECAI, za katero obstaja notranje vzporejanje v skladu s točko (f) člena 7, se uporabi kot ustrezen pokazatelj ravni tveganja bonitetne kategorije, ki se vzporeja.

POGLAVJE 3

Primerjalna vrednost in povezani viri

Člen 14

Primerjalna vrednost

Primerjalna vrednost iz točke (c) člena 136(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 je lahko:

- (a) primerjalna vrednost za dolgoročno stopnjo neplačil za vsako stopnjo kreditne kakovosti, kot je določena v razpredelnici 1 Priloge I;
- (b) primerjalna vrednost za kratkoročno stopnjo neplačil za vsako stopnjo kreditne kakovosti, kot je določena v razpredelnici 2 Priloge I.

Člen 15

Referenčni pomen bonitetne kategorije na stopnjo kreditne kakovosti

Referenčni pomen bonitetne kategorije, ki ustreza posamezni stopnji kreditne kakovosti, je določen v Prilogi II.

NASLOV II

RAZPREDELNICE VZPOREJANJA

Člen 16

Razpredelnice vzporejanja

Ujemanje bonitetnih kategorij posamezne ECAI s stopnjami kreditne kakovosti, določenimi v oddelku 2 poglavja 2 naslova II dela tri Uredbe (EU) št. 575/2013, je določeno v Prilogi III.

NASLOV III

KONČNA DOLOČBA

Člen 17

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. oktobra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA I

Primerjalne vrednosti za namene člena 14*Razpredelnica 1***Dolgoročna primerjalna vrednost
(3-letno obdobje)**

Stopnja kreditne kakovosti	Dolgoročna primerjalna vrednost		
	Srednja vrednost	Spodnja meja	Zgornja meja
1	0,10 %	0,00 %	0,16 %
2	0,25 %	0,17 %	0,54 %
3	1,00 %	0,55 %	2,39 %
4	7,50 %	2,40 %	10,99 %
5	20,00 %	11,00 %	26,49 %
6	34,00 %	26,50 %	100,00 %

*Razpredelnica 2***Kratkoročna primerjalna vrednost
(3-letno obdobje)**

Stopnja kreditne kakovosti	Kratkoročna primerjalna vrednost	
	Raven spremljanja	Sprožitvena raven
1	0,80 %	1,20 %
2	1,00 %	1,30 %
3	2,40 %	3,00 %
4	11,00 %	12,40 %
5	28,60 %	35,00 %
6	Ni relevantno	Ni relevantno

PRILOGA II

Referenčni pomen bonitetne kategorije na stopnjo kreditne kakovosti za namene člena 15

Stopnja kreditne kakovosti	Pomen bonitetne kategorije
1	Ocenjeni subjekt ima izjemno/zelo dobro sposobnost, da izpolni svoje finančne obveznosti in zanj velja minimalno/zelo nizko kreditno tveganje.
2	Ocenjeni subjekt ima dobro sposobnost, da izpolni svoje finančne obveznosti in zanj velja nizko kreditno tveganje, vendar je nekoliko bolj dovzeten za negativne učinke sprememb okoliščin in gospodarskih pogojev kot ocenjeni subjekti, uvrščeni v stopnjo kreditne kakovosti 1 (CQS 1).
3	Ocenjeni subjekt ima zadostno sposobnost, da izpolni svoje finančne obveznosti in zanj velja zmerno kreditno tveganje. Vendar je bolj verjetno, da bodo negativni gospodarski pogoji ali spremenjene okoliščine poslabšali sposobnost ocenjenega subjekta, da izpolni svoje finančne obveznosti.
4	Ocenjeni subjekt ima sposobnost, da izpolni svoje finančne obveznosti in zanj velja precejšnje kreditno tveganje. Subjekt se sooča z večjimi negotovostmi in je izpostavljen negativnim poslovnim, finančnim ali gospodarskim pogojem, zaradi česar lahko postane njegova sposobnost izpolnjevanja finančnih obveznosti neustrezna.
5	Ocenjeni subjekt je sposoben izpolnjevati svoje finančne obveznosti, vendar zanj velja visoko kreditno tveganje. Negativni poslovni, finančni ali gospodarski pogoji bodo verjetno oslabili sposobnost ali pripravljenost ocenjenega subjekta, da izpolni svoje finančne obveznosti.
6	Ocenjeni subjekt je trenutno ranljiv ali zelo ranljiv in zanj velja zelo visoko kreditno tveganje, med drugim ni sposoben izpolnjevati svojih finančnih obveznosti ali je temu zelo blizu. Njegova sposobnost izpolnjevanja finančnih obveznosti je odvisna od ugodnih poslovnih, finančnih in gospodarskih pogojev.

Razpredelnice vzporejanja za namene člena 16

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
<i>AM Best Europe-Rating Services Ltd.</i>						
Lestvica dolgoročnih bonitetnih ocen izdajateljev	aaa, aa+, aa, aa-	a+, a, a-	bbb+, bbb, bbb-	bb+, bb, bb-	b+, b, b-	ccc+, ccc, ccc-, cc, c, rs
Lestvica ocen dolgoročnega dolga	aaa, aa+, aa, aa-	a+, a, a-	bbb+, bbb, bbb-	bb+, bb, bb-	b+, b, b-	ccc+, ccc, ccc-, cc, c, d
Lestvica ocen finančne moči	A++, A+	A, A-	B++, B+	B, B-	C++, C+	C, C-, D, E, F, S
Lestvica kratkoročnih ocen	AMB-1+	AMB-1-	AMB-2, AMB-3	AMB- 4		
<i>ARC Ratings S.A.</i>						
Lestvica srednjeročnih in dolgoročnih ocen izdajateljev	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica srednjeročnih in dolgoročnih ocen izdaj	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica kratkoročnih ocen izdajateljev	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
Lestvica kratkoročnih ocen izdaj	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
<i>ASSEKURATA Assekuranz Rating-Agentur GmbH</i>						
Lestvica dolgoročnih bonitetnih ocen	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC/C, D
Lestvica kratkoročnih ocen podjetij	A++	A		B, C, D		
<i>Axesor SA</i>						
Lestvica globalnih ocen	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D, E
<i>BCRA – Credit Rating Agency AD</i>						
Lestvica dolgoročnih ocen bank	AAA, AA	A	BBB	BB	B	C, D
Lestvica dolgoročnih ocen zavarovalnic	iAAA, iAA	iA	iBBB	iBB	iB	iC, iD
Lestvica dolgoročnih ocen podjetij	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica dolgoročnih ocen občin	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D

Lestvica dolgoročnih ocen izdaj	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica kratkoročnih ocen bank	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
Lestvica kratkoročnih ocen podjetij	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
Lestvica kratkoročnih ocen občin	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
Lestvica kratkoročnih ocen izdaj	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		

Banque de France

Lestvica globalnih dolgoročnih ocen izdajateljev	3++	3+, 3	4+	4, 5+	5, 6	7, 8, 9, P
--	-----	-------	----	-------	------	------------

Capital Intelligence Ltd

Lestvica mednarodnih dolgoročnih ocen izdajateljev	AAA, AA	A	BBB	BB	B	C, RS, SD, D
Lestvica mednarodnih dolgoročnih ocen izdaj	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica mednarodnih kratkoročnih ocen izdajateljev	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
Lestvica mednarodnih kratkoročnih ocen izdaj	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		

Cerved Rating Agency S.p.A.

Lestvica dolgoročnih ocen podjetij	A1.1, A1.2, A1.3	A2.1, A2.2, A3.1	B1.1, B1.2	B2.1, B2.2	C1.1	C1.2, C2.1
------------------------------------	------------------	------------------	------------	------------	------	------------

Creditreform Ratings AG

Lestvica dolgoročnih ocen	AAA, AA	A	BBB	BB	B	C, D
---------------------------	---------	---	-----	----	---	------

CRIF S.p.A.

Lestvica globalnih dolgoročnih ocen	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, D1, D2
-------------------------------------	---------	---	-----	----	---	-------------

Dagong Europe Credit Rating

Lestvica dolgoročnih bonitetnih ocen	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica kratkoročnih bonitetnih ocen	A-1		A-2, A-3	B, C, D		

<i>DBRS Ratings Limited</i>						
Lestvica ocen dolgoročnih obveznosti	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica ocen komercialnih zapisov in kratkoročnega dolga	R-1 H, R-1 M	R-1 L	R-2, R-3	R-4, R-5, D		
Lestvica ocen odplačevanja terjatev	IC-1	IC-2	IC-3	IC-4	IC-5	D
<i>European Rating Agency, a.s.</i>						
Lestvica dolgoročnih ocen		AAA, AA, A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica kratkoročnih ocen		S1	S2	S3, S4, NS		
<i>EuroRating Sp. z o.o.</i>						
Lestvica globalnih dolgoročnih ocen	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
<i>Euler Hermes Rating GmbH</i>						
Lestvica globalnih dolgoročnih ocen	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, SD, D
<i>FERI EuroRating Services AG</i>						
Lestvica ocen agencije FERI EuroRating	AAA, AA	A		BBB, BB	B	CCC, CC, D
<i>Fitch Ratings</i>						
Lestvica dolgoročnih bonitetnih ocen izdajateljev	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, RD, D
Finančne obveznosti podjetij – lestvica dolgoročnih ocen	AAA AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C
Lestvica dolgoročnih mednarodnih ocen finančne moči zavarovateljev (IFS)	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C
Lestvica kratkoročnih ocen	F1+	F1	F2, F3	B, C, RD, D		
Lestvica kratkoročnih ocen finančne moči zavarovateljev (IFS)	F1+	F1	F2, F3	B, C		
<i>GBB-Rating Gesellschaft für Bonitätsbeurteilung GmbH</i>						
Lestvica globalnih dolgoročnih ocen	AAA, AA		A, BBB	BB	B	CCC, CC, C, D

<i>ICAP Group S.A</i>						
Lestvica globalnih dolgoročnih ocen		AA, A	BB, B	C, D	E, F	G, H
<i>Japan Credit Rating Agency Ltd</i>						
Lestvica dolgoročnih ocen izdajateljev	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, LD, D
Lestvica dolgoročnih ocen izdaj	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica kratkoročnih ocen izdajateljev	J-1+	J-1	J-2	J-3, NJ, LD, D		
Lestvica kratkoročnih bonitetnih ocen izdaj	J-1+	J-1	J-2	J-3, NJ, D		
<i>Kroll Bond Rating Agency</i>						
Lestvica dolgoročnih bonitetnih ocen	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica kratkoročnih bonitetnih ocen	K1+	K1	K2, K3	B, C, D		
<i>Moody's Investors Service</i>						
Lestvica globalnih dolgoročnih ocen	Aaa, Aa	A	Baa	Ba	B	Caa, Ca, C
Lestvica ocen obvezniških skladov	Aaa-bf, Aa-bf	A-bf	Baa-bf	Ba-bf	B-bf	Caa-bf, Ca-bf, C-bf
Lestvica globalnih kratkoročnih ocen	P-1	P-2	P-3	NP		
<i>Standard & Poor's Ratings Services</i>						
Lestvica dolgoročnih bonitetnih ocen izdajateljev	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, R, SD/D
Lestvica dolgoročnih bonitetnih ocen izdaj	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica ocen finančne moči zavarovateljev	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, SD/D, R
Lestvica ocen kreditne kakovosti skladov	AAAf, AAf	Af	BBBf	BBf	Bf	CCCf
Lestvica ocen za vrednotenje srednjih podjetij (MME)		MM1	MM2	MM3, MM4	MM5, MM6	MM7, MM8, MMD

Lestvica kratkoročnih bonitetnih ocen izdajateljev	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, R, SD/D		
Lestvica kratkoročnih bonitetnih ocen izdaj	A-1+	A-1	A-2, A-3	B, C, D		
<i>Scope Ratings AG</i>						
Lestvica globalnih dolgoročnih ocen	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
Lestvica globalnih kratkoročnih ocen	S-1+	S-1	S-2	S-3, S-4		
<i>Spread Research</i>						
Lestvica mednarodnih dolgoročnih ocen	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D
<i>The Economist Intelligence Unit Ltd</i>						
Lestvica razpona ocen za države	AAA, AA	A	BBB	BB	B	CCC, CC, C, D